

JAARVERSLAG 2014 EN JAARPLAN 2015 VAN DE STICHTING ANANDA BHAVAN

De verkiezingen op 5 februari 2015 in Delhi hebben een enorme overwinning opgeleverd voor de AAP (Aam Aadmi Party), de partij die het bestrijden van corruptie als topprioriteit heeft. De partij veroverde maar liefst 96% van de stemmen en 67 van de 70 zetels in de volksvertegenwoordiging van Delhi. De burgers waren overigens verplicht om te stemmen. Wij, Piet en Clara, waren op dat moment in Delhi en konden getuige zijn van deze historische gebeurtenis. De winkels waren twee dagen gesloten en op straat had de gemeente kramen opgesteld die dienden als stembureau. De dagen daarna stonden de kranten vol met berichten over de verkiezingen en de vreugde over deze goede uitslag was groot. De arme mensen pikken het niet meer dat de kloof tussen arm en rijk buiten alle proporties is. Met de economie gaat het steeds beter. Dat blijkt bij voorbeeld uit het feit dat er in drie jaar tijd zo'n vijftientig grote hotels rond de vliegvelden van Delhi gebouwd zijn. De armen – 75% van de bevolking- profiteren echter nauwelijks van deze vooruitgang. De dagelijkse levensbehoeften worden zelfs steeds duurder.

Jaarverslag 2014

Afgelopen jaar stond Clara samen met vrijwilligers op 24 markten. Hierbij ging het om multiculturele markten zoals in kerken in Emmen en Arnhem en om verzorgingshuizen. In de Arnhemse Eusebiuskerk heeft zij twee dagen verteld over de armoedeproblematiek en over onze projecten in India. Ook heeft zij daarbij De Wilde Ganzen gepromoot. Een dag later stond er een mooi artikel over onze Stichting Ananda Bhavan in De Gelderlander. In de Grote Kerk van Emmen verkocht zij wat meer Indiase spulletjes dan de voorgaande jaren, dus er is daar weer een stijgende lijn ingezet. Op andere plaatsen in Emmen wordt het echter steeds minder. Ouderen hebben dikwijls nog geen euro meer in hun portemonnee. Sommigen van hen willen wel eens wat kopen voor hun kleinkind of voor zichzelf. Clara gaat er dan ook steeds meer vanuit sociaal oogpunt naar toe. Dat de oudere bewoners een gezellige middag kunnen hebben is ook heel belangrijk. Zo krijgen zij aandacht en een leuk gesprek. Clara: “Soms geef ik wel eens wat weg, bij voorbeeld een armband of een ketting die zij zo mooi vinden. Het is triest als ze iets graag willen kopen en het niet kunnen betalen. Dan betaal ik het liever zelf.”

Naast de opbrengst van de markten hebben we natuurlijk nog veel meer geld nodig voor de financiering van onze projecten. De bijdragen van onze sponsors is ook een belangrijke

inkomstenbron. Daarnaast doen wij aan fondsenwerving, waarmee heel wat papierwerk aan te pas komt, wat Piet voor zijn rekening neemt. Ondanks de crisis hebben we toch een uitstekend jaar achter de rug, dankzij u allen en de fondsen die wij aanschreven. Ook de Sint Willibrordusparochie in Coevorden stelde weer flinke bijdragen beschikbaar in het kader van de Vastenactie.

Het Kurji Holy Family Hospital in Patna kon in januari een *medical car* aanschaffen, waarmee artsen, verloskundigen en verpleegkundigen wekelijks 36 dorpen kunnen bezoeken. De aanschafprijs van het voertuig bedroeg € 12.000. We hebben bovendien gewerkt aan de financiering van een beademingsapparaat voor te vroeg geboren baby's en een echoscopieapparaat voor dit ziekenhuis. De beademingsmachine was bij het gereedkomen van dit jaarverslag –mei 2015- aangeschaft. Een jaar eerder heeft onze stichting een subsidieverzoek ingediend bij De Wilde Ganzen. Het gaat hierbij om een bijdrage voor de aanschaf van een beademingsapparaat ten behoeve van te vroeg geboren baby's in Patna. Jaarlijks worden er in het Holy Family Hospital daar ongeveer vijfduizend kinderen geboren, waarvan er tweeduizend beademing nodig hebben! De aanschafkosten bedragen € 22.000. Het proces werd goed ontvangen en dus konden wij aan de slag. Begin oktober hoorden wij van De Wilde Ganzen dat dit project hun project van de maand december zou worden. Dat was natuurlijk een enorme verrassing. Vanuit het ziekenhuis werden foto's van de kraamafdeling naar Nederland gestuurd, waaruit de tv-redactie een keuze maakte. Van 1 tot 22 december zijn er 236 spotjes uitgezonden op NPO 2 en radiozenders. Vele mensen hebben dit gezien en op onze kerstmarkten kregen we leuke reacties. Het geld voor het beademingsapparaat hadden we voor Kerstmis bij elkaar. Fantastisch! Het ziekenhuis leverde een bijdrage van € 500. De Wilde Ganzen droegen € 7.630 bij terwijl onze Stichting een bedrag van € 13.870 doneerde. Eind februari van dit jaar maakte De Wilde Ganzen het totaalbedrag over naar het ziekenhuis. In 2015 werken wij verder aan de financiering van het echoscopie-apparaat.

Clara en Piet bezoeken India

Tijdens onze reis door Noord-India bezoeken we drie ziekenhuizen waaraan de Medical Mission Sisters verbonden zijn, namelijk in Delhi, Mandar en Patna. Wij werken inmiddels vijf jaar met deze congregatie samen. Het is immers belangrijk om voor de uitvoering van de projecten een goede partnerorganisatie in India te hebben en dat is deze congregatie zeker. Drie jaar geleden brachten we voor het laatst een bezoek aan het Holy Family Ziekenhuis in Patna. Patna is de hoofdstad van Bihar, een van de armste deelstaten van India. Dit ziekenhuis, waaraan ook een verpleegstersopleiding verbonden is, telt driehonderd bedden. We worden ontvangen door zuster Jacky die econoom van het ziekenhuis is. Even later komen twee zusters ons ophalen. Een zuster is hoofd van de afdeling neonatologie, waar baby's verpleegd worden die bij de geboorte nog geen zeven maanden oud zijn. De andere zuster is hoofd van de afdeling waar kinderen verblijven die met acht en negen maanden geboren zijn, maar die wegens ondergewicht toch in de couveuse verpleegd worden. Als we op de afdeling komen, weet Clara niet wat zij ziet. Zulke kleine baby'tjes heeft zij in haar loopbaan in de kraamzorg nog nooit gezien. De tranen springen haar in de ogen. De kinderarts vertelt ons dat de baby's gemiddeld zo'n 1200 tot 1500 gram wegen bij de geboorte. Hun moeders zijn arm en ondervoed. Het ontbreekt hen aan van alles zoals vitaminen, mineralen en ijzer. Vaak

krijgen ze homeopathische drankjes om het tekort aan te vullen. Gelukkig gaat het meestal goed als de baby's in het ziekenhuis extra aandacht krijgen. Eén baby heeft een plastic kubus om het hoofdje, waarin extra zuurstof wordt aangevoerd. Ook de baby's onder de blauwe lamp doen het goed. Hierna gaan we naar een wat grotere zaal met 24 bedjes. De zuster vertelt over de overlevingskansen van de baby's die hier liggen. Het is schokkend. Deze baby's waren bij de geboorte nog geen zeven maanden. De kans dat zij dit ziekenhuis gezond zullen verlaten is erg klein, mede doordat er geen beademingsapparaat beschikbaar is. We lopen maar niet langs de bedjes, want het is allemaal intriest als je de mama's en papa's en grootouders naast hun zieke baby ziet zitten.

Dan komen we in een kamer waar ze verbandgaasjes op maat knippen en wattenbollen maken. Plastic handschoenen worden hergebruikt en als ze kapot zijn, worden er elastiekjes uitgeknipt. Die komen van pas bij het verpakken van steriele instrumenten die in stoffen zakjes zijn gewikkeld. Clara moest gelijk aan haar vroegere werk denken; hoeveel hebben haar collega's en zij niet weggegooid! Daarna gaan we naar de kinderafdeling die zo'n twintig bedjes telt. Nu het winter is, is het hier vrij rustig, maar in de zomer zijn er niet genoeg bedjes. Vele kinderen lijden dan aan uitdrogingsverschijnselen en infecties. Naast deze zaal is er een andere voor de wat grotere kinderen. Mama's en papa's zitten naast hun bed. Sommigen zijn ernstig ziek en gaan het niet halen.

Dit ziekenhuis maakt over het algemeen een ouderwetse indruk, terwijl de apparaten en instrumenten dikwijls heel oud zijn. Zo dateert het röntgenapparaat uit 1938, maar het functioneert en dat is het voornaamste. Verder werkt men veel met homeopathische middelen. We brengen een bezoek aan alle afdelingen en iedereen weet nu eindelijk wie Piet en Clara zijn. Die kenden zij tot nu toe van horen zeggen. Aan de voorkant van het ziekenhuis bevindt zich een overkapping, waaronder familieleden van patiënten dag en nacht verblijven. De meeste mensen komen vanuit 36 dorpen uit de wijde omgeving. Zij doen de was voor hun familielid dat in het ziekenhuis ligt en gaan natuurlijk regelmatig op bezoek. 's Nachts slapen deze familieleden op de grond of op wat stro onder het afdak, terwijl het dan toch maar vijf graden boven nul is. 's Middags bezoeken we het consultatiebureau dat vlakbij het ziekenhuis ligt. De dokter vertelt dat de moeders trouw iedere maand met hun baby's langskwamen voor controles en inentingen. Het bureau geeft tevens voorlichting over gezonde voeding, vaccinaties, hygiëne, vitamines, anticonceptie en ziektepreventie. Hier in Noord-India komt tuberculose nog vaak voor. Als patiënten zich door een behandeling weer goed gaan voelen, maken ze dikwijls de kuur niet af. Dit veroorzaakt dan weer nieuwe grote problemen omdat in het vervolg bepaalde medicijnen niet meer werken.

Bezoek aan Mandar

Na een treinreis van acht uur komen we in Ranchi aan, dat in de deelstaat Jharkand ligt, vlakbij Bangladesh. Ook dit is een van de armste Indiase gebieden, waar veel Adivasi wonen. Hierbij gaat het om mensen die gewend zijn om in stamverband te leven. Wat direct opvalt is dat er nauwelijks rommel op straat ligt, wat in India meestal wel het geval is. Vanwege het kastestelsel is men eraan gewend dat troep door de onaanraakbare mensen opgeruimd wordt, dus belandt afval meestal gewoon op straat. In Jharkhand was er nooit sprake van een

kastestelsel en dus ook niet van onaanraakbaren, met als gevolg dat de omgeving er veel netter uitziet. Door de snelle economische en sociale ontwikkelingen is het voor vele Adivasi niet langer mogelijk om het traditionele leven in stamverband voort te zetten. De Indiase economie draait immers op volle toeren en daardoor is er veel behoefte aan delfstoffen zoals steenkool en ijzererts. Bedrijven gaan in tot voor kort meer ontoegankelijke gebieden op zoek naar veelbelovende locaties en daarbij stuiten ze op volkeren die misschien al wel tweeduizend jaar in de natuur leven. Er wordt navraag gedaan van wie de grond is en de bewoners geven aan wie de eigenaars zijn. Vervolgens blijkt dit eigendom nergens geregistreerd te staan, waarna de Adivasi naar een andere regio moeten verhuizen. De weg naar de stad lijkt de meest voor de hand liggende oplossing te zijn en dan gaat het dikwijls verkeerd. Zij zijn immers analfabeet en zijn niet gewend aan een samenleving die gekenmerkt wordt door commercie, competitie en conflict. De eerste behuizing van de migrantenfamilies is onder een deken over een hekwerk in de buurt van het station. Er is geen gezinsinkomen beschikbaar, zodat moeders gaan bedelen en ook de kinderen aan het werk moeten. Gezinnen vallen uiteen en krijgen bovendien te maken met ziektes en alcoholisme. De problemen zijn zo groot dat de regering er geen raad mee weet.

Wij reizen door verschillende dorpen. Het heeft de laatste tijd flink geregend, zodat de onverharde weg een modderpoel geworden is. Mensen lopen hier op blote voeten. Zij wonen in heel schamele huisjes; het is niet te geloven dat daar mensen kunnen wonen. Als Clara de extreem kleine kinderen buiten zie lopen, ziet zij aan hun gezichtjes dat ze ouder zijn dan hun lengte aangeeft; veel te weinig eten dus! Het is intriest hoe deze mensen moeten zien te overleven. In het dorpje gaan we bij een familie op bezoek. De gastvrouw laat met gepaste trots haar huisje zien. Bouwvakkers zijn bezig om het huisje te voorzien van een extra ruimte voor het kweken van champignons; een initiatief van de regering. Zo kan ze in de toekomst in haar levensonderhoud voorzien. Natuurlijk brengen we ook even een bezoek aan de heilige rivier, de Ganges, waar we als westerlingen erg opvallen, maar toch willen twee kinderen met ons op de foto. Daarna bezoeken we een centrum voor ontwikkeling en maken kennis met jongens die over hun toekomstverwachtingen vertellen. Zij kijken ernstig en van hun gezicht zijn kracht en energie af te lezen. Hopelijk komen hun dromen uit! In de hal heeft een uil een strategisch plekje uitgezocht. Vanuit een nis volgt hij dag in dag uit geïnteresseerd alle bedrijvigheid van de mensen vlak onder hem. We spreken met de dokter die aan het consultatiebureau van het dorp verbonden is. Ook zij gaat in op de extreme armoede die hier overal zichtbaar is. Op het consultatiebureau worden niet alleen advies, voorlichting en cursussen gegeven. Er worden plastic zakjes met proteïne verkocht voor de baby's en kleine kinderen. Als de moeders geen geld hebben om wat melk te kopen, dan kunnen ze in ieder geval de proteïne met water aanlengen, zodat de kinderen toch wat te eten en te drinken hebben. Een zo'n zakje kost twintig rupees (28 eurocent).

Het is goed om deze plaatsen in India te bezoeken. Er moet nog veel hulp gerealiseerd worden. Deze reis raakt ons diep; vooral het lot van de vele straatkinderen en de overlevingskansen van de pasgeborenen maken veel indruk.

De armen zijn in de steek gelaten en de armsten van de armen,

de kinderen, zijn verdreven naar de straat.

Nieuwe plannen voor 2015.

Op 16 juni bestaat onze Stichting Ananda Bhavan vijftien jaar.

- In dat teken staat van 2 juni tot 5 juli de fototentoonstelling over onze stichting in de openbare bibliotheek van Emmen.
- Financiering van het echoscopie-apparaat voor het ziekenhuis in Patna.
- Financiering van een ambulance voor vijftien dorpen in Mandar-Jharkhand.
- Financiering van fysioapparatuur voor gehandicapte kinderen in Kottayam.
- Wij oriënteren ons op een project voor straatkinderen in Delhi.
- Financiering van het laatste gedeelte van de opleiding van negen studenten verpleegkunde, van wie de ouders niet langer kunnen bijdragen.

*****

Arnhem, 3 mei 2015.

Beste mensen,

Graag wil ik mede namens het Bestuur van onze stichting al die mensen die ons werk een warm hart toedragen, hartelijk danken. Zonder u was dit alles niet mogelijk geweest. Wilt u ook bijdragen aan de financiering van een project voor straatkinderen in Delhi, stort dan uw bijdrage op bankrekening NL78 SNSB 0878 2247 26, onder vermelding van 'straatkinderen'. Ook kunt u een bijdrage geven voor de aanschaf van een ambulance voor vijftien dorpen in Mandar.

Clara van der Schoof-Palmans, voorzitter.

Samenstelling Bestuur

Clara van der Schoof-Palmans, voorzitter,
Inez Nooitgedagt-Coutinho, secretaris,
Marja Letteboer-Peskens, penningmeester,
Arnold Zandbergen, bestuurslid.

Adviseur: Dr. Piet van der Schoof

Colofon

Stichting Ananda Bhavan

Simone de Beauvoirstraat 7, 6843 TC Arnhem. Tel: 026-3890486

Website: www.stichting-ananda-bhavan.tk

E-mail: anandabhavan@upcmail.nl

Rekeningnummer: NL78 SNSB 0878 2247 26

Dossiernummer Kamer van Koophandel: 04061824

De stichting is door de Belastingdienst aangemerkt als Algemeen Nut Beogende Instelling (ANBI)

Financieel overzicht Stichting Ananda Bhavan 2014

Saldo betaalrekening 1-1	238		
Idem Spaarrekening	182		
	<hr/>		
Totaal			420
Inkomsten:			
Giften		6.715	
Gift speciaal t.b.v. reiskosten India		1.515	
Fondswerving		24.300 *	
Markten		2.805	
Rente		95	
		<hr/>	
Totaal inkomsten bij:			35.430
Uitgaven:			
Aan projecten besteed		1.005	
Bankkosten		144	
Reiskosten India		1.515	
Kosten bemiddeling fondsenwerving		712	
Aanschaf artikelen		726	
		<hr/>	
Totaal uitgaven af			4.102
			<hr/>
Resultaat			31.328
			<hr/>
			€ 31.748
			<hr/> <hr/>
Saldo betaalrekening 31-12:	4.371		
Spaarrekening	26.777		
Voorraad Indiase artikelen	600		
	<hr/>		
Totaal	€ 31.748		
	<hr/> <hr/>		

* Wanneer wij bij de geworven fondsen ook de bijdrage van € 7.629 van De Wilde Ganzen rekenen, komt het totaalbedrag aan fondswerving op € 31.929 en het resultaat op € 38.957